

איי-אפשו להאמין לרדיו

תגידו, גיבעתיים זה בצפון? ידעתי! כי תמיד אומרים שמצפון תיפתח הוּעָה. אז לפני כחודש נעצרו בגבעתיים 11 איש ואשה, שנכנסו לדירה שהיתה תחת מעקב מישטרתי. כל האנשים הואשמו בשימוש בקוקאין, ואפילו הורו בכך.

לי נודע שהיו שם 10 גברים ואשה אחת, וגם אמרו לי שהאשה היא בתיה ישראלי, אשתו של השרדן אלי ישראלי. מייד עשיתי דרינג' דרינג' לבית של בתיה ואלי, וקול גבר ענה לי שבתיה נסעה לקיבוץ, ואלי נמצא בעבודה. מייד עשיתי עוד דרינג' דרינג' אחר לאלי ישראלי, ושאלתי אותו אם הסיפור על אשתו נכון.

"מה פיתאום? זו לא בתיה!"
"אבל היה כתוב שזו אשתו של שרדן מפורסם!"
"זה לא אנחנו!"

"סליחה, ואני מצטערת על ההטרדה."
המשכתי לחקור מי האשה, ואחרי עבודה קשה ומפרכת נודע לי שבכל זאת הסיפור הוא על בתיה ישראלי היפה.

לתשומת לב אלי ישראלי: אם היית אומר לי שאומנם זאת בתיה, אבל אתה מבקש ממני שלא לכתוב על זה, יתכן שהייתי מכבדת את בקשתך. מה שאני לא מכבדת זה בלופרים, החושבים שהם מנצחים את העולם בכלופים שלהם.

בתיה ואלי ישראלי
קוקאין בגיבעתיים

החיבור של בת הנהגת

אלוהים יודע איך הם מסבירים את זה כל מגידיה העתידות, קוראי כפיהיד, האסטרונומים והמכשפות ופותריה החלומות. עובדה מאוד מעניינת, שהתבררה לי, היא שבתה הבכירה של נהגת אוטובוס התאונה המחרידה, רות דוידוב, הלומדת בבית הספר תלמה ילון, במגמה לדראמה, כתבה לפני שנה חיבור בכיתה, ודווקא חיבור על נושא הרכבת. החיבור היה כלי

לימור דוידוב
חיבור על רכבת

כך טוב שהיא קיבלה את הציון הגבוה ביותר בכיתה. חיבור על נושא הרכבת, ציון הכי גבוה — ואחר כך הסיפור הזה של אמה שלה ושל הרכבת והטרגדיה הנוראה.

היפהיה גמרה עכשיו את השמינית. כשני הרגה אמה יחד עם 22 ילדים, חשבו חבריה ללימור מורים של לימור שהיא לא תגיע לבית הספר כדי להשלים את הבחינה האחרונה לתעודת הבגרות. אבל לימור הגיעה, וכל חבריה לכיתה תמכו בה ועזרו לה.

במילחמה כמו במילחמה

נודע לי מחברה של האשה שמה שהכי מעליב אותה זה לא שוהבי מעיד שהוא שכב איתה, אלא דווקא זה שמישהו יכול להאמין לו ולחשוב שיש לה טעם כליכך רע בגברים.

מי שלא יודע שאסור להתעסק עם סוחריי נשק, יש לו בעיה מעניינת. אחת שלא ידעה את זה היא אשתו של סוחר-נשק ידוע בארץ. לפני ארבע שנים הם החליטו להתגרש, ומאז סוחר-הנשק מקדש על אשתו מילחמות גדולות, כי הוא יודע שהסיכוי לנצח במילחמה תלוי בכמות הנשק ובטיבו.

במשך ארבע השנים שבהן מתנהל המישפט בין השניים, השתמש סוחר-הנשק בכל מיני כלי-נשק, החל בנשק קל ועד לארפי-ג', בוזקות וקטיושות, ובכל זאת הכרעה לא היתה.

עכשיו הוא החליט לגמור את העניין ולהשיג תמש בנשק הכי חזק שיש לו — טנק אמיתי. הטנק האמיתי יהיה העיתונאי הדרומי נתן זהבי, שהסכים להעיד בבית-הדין המישפט שהוא שכב עם אשת סוחר-הנשק.

אני לא כליכך מבינה בנשק, אבל אני דווקא מאוד מבינה בגברים, ואני יודעת שיש גברים אמיתיים המוכנים להשתמש בנשק כליכך מלוכ' לך ולא-קונבנציונאלי. אבל בחברות בין גברים (כמו בחברות בין סוחר-הנשק והעיתונאי) יש דברים מאוד משונים.

קשה בין שתי לסביות על חסדיה של הקטינה. המילחמה היתה ארוכה, ובסוף אפילו עקובה מרם. אחת הלסביות רצחה את השניה בתחנה המרכזית החדשה, בתל-אביב, והקטינה היפה סייעה לה במשהו, ועכשיו היא מבלה את עיי תותיה בנווה-התירצה. בין הרבה מאוד נשים.

או כל זמן שהיא יושבת בנווה-התירצה הכל בסדר. אבל פעם בכמה זמן צריך להסיע אותה לבית-המישפט, וכאן מתחילות הצרות. כל שוטרי-ישראל נלחמים ביניהם על הזכות להסיע את הקטינה, וברגע שנופלות עיניהם עליה, גם השוטרים הכייקשוחים מתרככים לגמרי. כל האלימות עוזבת אותם, והם נמסים, ואפילו יותר מזה.

החליט מי שהחליט, ואני לא יודעת מי זה היה, שהקטינה תיסע לבית-המישפט כשהיא קשורה באויקים לסוחרת, כדי שלשום שוטר ישראלי לא תהיה הזרמנות להיות איתה לבר אפילו לרגע קטן אחד. מישוה, שראה כמה שוטרים מסתכלים בקטינה בעיני-כלב אוהבות, הציע שהקטינה תבלה את מאסרה דווקא במטה הארצי, כדי לגרוע שם את גזע-האלימות, שהיכה שורשים ארוכים ועזים במישטררה.

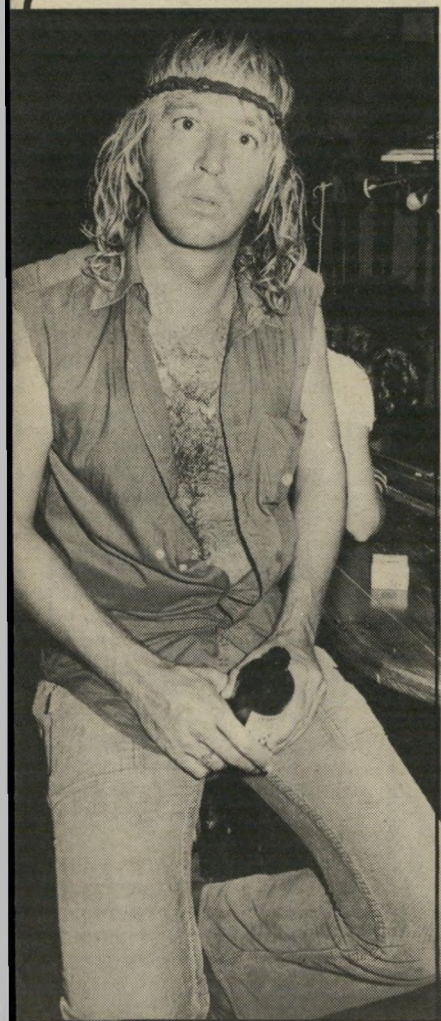

הקטינה
שוטרים עם עיני-כלב

עכשיו הסתבר שלא רק שהיא גנבת, אלא שהיא גם שקרנית. למה שקרנית? מפני שהיא סיפרה לי שהיא גנבת, בזמן שהיא בעצם סייעה לרצח. הכי מצחיק הוא שכל הסיפור היה מילחמה

תרופה למכת האלימות

כשעשיתי ביקור-נימוסין בכלא נווה-התירצה לפני כחודש, פגשתי אותה שם. לרגע חשבתי שאני נמצאת כאיזה בית-אופנה פאריסי, כי מולי עמדה אחת הבחורות היפות שראיתי לאחרונה. שמה אסור לפרסום כי היא קטינה. ניגשתי אליה כדי לראות אותה מקרוב, ובאמת נדהמתי. גוף כזה, פנים כאלה, שפתיים כאלה לא רואים כל יום! שאלתי את הקטינה למה היא יושבת במקום הזה, והיא סיפרה לי שהיא גנבת.

נתן זהבי
טעם רע בגברים